

Informace

Arcidiecézní charity Olomouc

Charita

červenec, srpen 2021

Charitní stan opět vyrostl na prostranství v blízkosti baziliky na Velehradě. Po loňské přestávce, kdy díky pandemii proběhly Dny lidí dobré vůle v omezeném režimu, jsme opět připravili prezentaci Charitního díla. Připomenuli jsme významná výročí a představili nezastupitelnou roli Charity v době kovidové.

*Foto Pavel Langer,
Člověk a víra*

obsah

Duchovní slovo:

Duchovní slovo.....2

Charita ČR:

Každý desátý obyvatel Česka má problémy s bydlením.....2
Výstava Vietnam Stories aneb Jak se žije Vietnamcům v České republice.....5

Zprávy z Charit:

Bystřice pod Hostýnem, Moravská Třebová, Nový Hrozenkov, Olomouc, Šternberk, Uherský Brod, Valašské Meziříčí, Vsetín, Zlín.....6

Humanitární pomoc:

Letní výstava o Haiti v Koste Panny Marie Sněžné v Olomouci.....23
Na jihu Haiti proběhla série zemětřesení.....23

DUCHOVNÍ SLOVO

Milí charitní spolupracovníci,

Tentokrát bych chtěl připomenout, že

Charita Olomouc ve spolupráci s Cyrilometodějským institutem CMKA uspořádala 26. května 2021 on-line konferenci věnovanou tématu Počátky charitního díla na Moravě v první polovině 20. století. Konference se konala v rámci oslav 100. výročí vzniku Charity na Moravě, 30. výročí obnovy Charity Olomouc, 100. výročí nástupu A. C. Stojana na arcibiskupský stolec a 1100. výročí od smrti sv. Ludmily, patronky charitního díla. V rámci těchto oslav se také konala v kryptě katedrály sv. Václava v Olomouci výstava, která přiblížila vznik Charity na Moravě, její působení za 1. republiky, okupace, ochromení za socialismu a obnovu působení po r. 1989.

Svatá Ludmila (860–921), jejíž památku slavíme 16. září, je patronkou Čech, babiček, vychovatelů. Jejími atributy jsou knížecí koruna, závoj nebo šála.

První česká světice se narodila kolem roku 860 na knížecím dřevěném hradu Pšov nad soutokem Labe a Vltavy v Čechách, severně od Prahy. Ve velmi mladém věku (r. 874–875) se provdala za Bořivoje I., přemyslovského panovníka v západní části středních Čech.

Ludmila byla pokřtěna buď přímo sv. Metodějem, nebo některým z jeho žáků. Byla vždy mírná a spravedlivá a brzy si osvojila křesťanské zásady, zvláště laskavost a štedrost k chudým. S Bořivojem snad měli tři syny a tři dcery, avšak ve známost vešli jen Spytihněv a Vratislav.

Ludmila se s horlivostí snažila žít podle evangelia a za vše se modlila. Ve snaze přiblížit se Kristu, stala se matkou chudých, světlem slepých a pomocnicí vdov i sirotků. Babička sv. Václava zemřela mučednickou smrtí (uškrtna šátkem). Jejím jménem byly nazývány farní Charity (tzv. Ludmily) i další ústavy v nové organizační struktuře diecézní Charity v Olomouci, což bylo specifikum pro Moravu. V Tršicích sídlil diecézní Svaz Charity v bývalém zámku olomoucké Metropolitní kapituly, tzv. Ústav sv. Ludmily. Jméno světice nesl na přání arcibiskupa A. C. Stojana. Na Ostravsku vyvíjel činnost Dobročinný spolek Ludmila, který fungoval již před první světovou válkou.

Ludmily byly dobrovolné organizace, ve kterých byla zapojena řada farníků, převážně žen. Např. ve vesnici Bohuňovice (mezi Olomoucí a Šternberkem) bylo za 1. republiky v místní Ludmile zapojeno 130 osob. Je to velká výzva i pro dnešní dobu a rozvoj dobrovolnictví ve farních střediscích Charity.

P. Bohumír

CHARITA ČR

Každý desátý obyvatel Česka má problémy s bydlením

Až milion lidí v Česku čelí vážným problémům s bydlením. Kromě bezdomovectví, které je krajním projevem krize bydlení u nás, přibývají další varovné příznaky. Mezi nejohroženější skupiny obyvatelstva patří seniorky a senioři, ti se v posledních letech dostávají stále častěji do bytové nouze. Ve své letošní zprávě před těmito jevy varuje iniciativa Za bydlení.

„Zatím nedokážeme odhadnout, jaký vliv budou mít na problémy v bydlení následky pandemie covid-19 a s ní spojená opatření. Už teď ale můžeme s jistotou říci, že v posledních letech roste bytová nouze seniorů,“ říká Jan Klusáček, hlavní analytik iniciativy Za bydlení.

Zpráva o vyloučení z bydlení za rok 2021 uvádí, že v bytové nouzi se nachází 36 až 61 tisíc domácností, v nichž vyrůstá 20 až 51 tisíc dětí do 18 let.

Dalších 130 až 190 tisíc domácností s přibližně 80 až 120 tisíci dětmi je ohroženo ztrátou bydlení.

Přibližně 300 až 350 tisíc domácností, z nichž třetinu tvoří seniorské domácnosti, je zatíženo nadměrnými náklady na bydlení, což znamená, že vynakládají na bydlení více než 40 % svých příjmů.

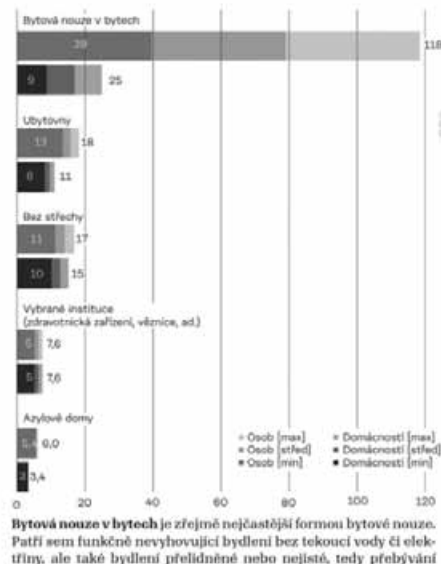
Jak se projevuje bytová nouze?

„Bytovou nouzi chápeme jako stav vyloučení ze standardního bydlení,“ vysvětluje Vít Lesák z Platformy pro sociální bydlení. Kromě lidí bez střechy nad hlavou se tedy bytová nouze týká také domácností přebývajících v azylových domech a na ubytovnách, ale i některých lidí hospitalizovaných v psychiatrických léčebnách a jiných zdravotnických zařízeních či odsouzených ve věznicích, kteří neměli bydlení před nástupem do instituce nebo o něj přišli během pobytu.

V bytové nouzi se nachází 35 000 až 62 000 domácností.

V nich vyrůstá 20 000 až 51 000 dětí do 18 let.

Graf: Distribuce bytové nouze v Česku (v tisících)

Polovina domácností v bytové nouzi žije v pouhých 20 městech.

Bytovou nouzi jsou nejvíce zasaženy **severní Čechy a severní Morava** – regiony s vyšším podílem obyvatel v tíživé sociální situaci.

Mapa: Dvacet obcí nejvíce zasažených bytovou nouzí

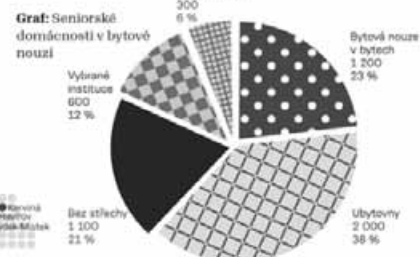

150 000 až 190 000 domácností je ohroženo ztrátou bydlení. Třetina z nich jsou rodiny s dětmi do 18 let, v nichž vyrůstá přibližně 100 tisíc dětí.

300 000 až 350 000 domácností trpí nadměrnými náklady na bydlení. Třetinu z nich tvoří seniorské domácnosti.

Počet seniorů a senierek v bytové nouzi roste.

Významná část seniorů se dostává do bytové nouze **až ve stáří**.

V bytové nouzi, nejčastěji v ubytovnách, přebývá **minimálně 5 500 seniorů ve věku 65 a více let**. Seniorské domácnosti představují až **pětinu všech domácností dlouhodobě pobývajících v ubytovnách**.

Příspěvek na bydlení, který by mohl seniorům s nadměrnými náklady na bydlení pomoci, **pobírá jen 20-25 % z přibližně 220 000 – 260 000 seniorských domácností**, které na něj mají nárok.

Jak z krize ven?

Více dobrých projektů podpory v bydlení, protože často dokáží vyřešit situaci lidí v bytové nouzi rychleji a šetrněji než nová výstavba.

Podpora oprávněných domácností ve využívání příspěvků na bydlení, zvýšení informovanosti o příspěvku a destigmatizace pobírání dávek na bydlení.

Podpora s úhradou kauce formou dávek mimořádné

Přijetí odpovídající legislativy, která umožní

Rodiny ve špatných bytech, senioři na ubytovnách

V bytové nouzi může být i ten, kdo bydlí v bytě. Bytová nouze v bytech je dokonce nejčastější formou. Do této kategorie spadá její nevyhovující bydlení bez tekoucí vody či elektřiny, ale také bydlení přelidněné nebo nejisté, tedy přebývání u příbuzných nebo známých.

Podle odhadů iniciativy Za bydlení v takových podmínkách přežívá zhruba 9 až 25 tisíc domácností. „Jde především o rodiny s dětmi, celkem se tedy v této formě bytové nouze nachází 40 až 120 tisíc obyvatel ČR,“ vysvětluje Jan Klusáček a připomíná, že jde zároveň o velmi skrytý problém, který se hůře kvantifikuje. „I kdyby se čísla pohybovala na spodní hranici našeho odhadu, půjde zcela jistě o nejvýznamnější formu bytové nouze z hlediska počtu osob,“ dodává Vít Lesák.

Zatímco bytová nouze v bytech se dotýká primárně rodin s dětmi a jen v menší míře bezdětných domácností, prakticky vůbec se netýká seniorů a senierek. U těch je naopak nejvýznamnějším typem bytové nouze přebývání na ubytovnách. „Roli může hrát to, že například po úmrtí partnera nejsou senioři schopni sami z jednoho důchodu zaplatit běžný nájem,“ odhaduje Jan Klusáček.

Ohrožení ztrátou bydlení: třetina jsou rodiny s dětmi

Při analýze dalších problémů v bydlení se výzkumný tým opíral o šetření Příjmy, výdaje a životní podmínky domácností (SILC), které každoročně realizuje Český statistický úřad. Z dostupných údajů vyplynulo, že v ohrožení ztrátou bydlení je v Česku přibližně 130 až 190 tisíc domácností, v kterých žije 320 až 400 tisíc lidí. „Třetinu z ohrožených domácností představují rodiny s dětmi do 18 let, v kterých vyrůstá přibližně 100 tisíc dětí,“ upozorňuje Jan Klusáček. Tato čísla přitom vycházejí z analýzy dat za rok 2019, neboť data za rok 2020 zatím nejsou k dispozici veřejně.

Ačkoli údaje za loňský rok ještě nejsou kompletní, autoři Zprávy očekávají, že aktuální počty lidí a domácností ohrožených ztrátou bydlení budou následkem pandemie covid-19 vyšší. „Tuto

skutečnost mohou potvrdit i z praxe,“ sděluje Iva Kuchyňková z Charity Česká republika a dodává, že v pandemické době se na poradenské a krizové linky Charity obracelo mnoho neúplných i úplných rodin s prosbou o pomoc v oblasti bydlení. „Vzpomenu například na osamělou mámu tří dětí, která kvůli pandemii přišla o práci a v důsledku toho z pronajatého bydlení dostala výpověď. Málo se o tom mluví, ale mnoho pronajímatelů pronajme bydlení jen tomu, kdo se prokáže uzavřenou pracovní smlouvou. Odmítají poskytovat bydlení těm, kdo by byl jen přechodně potřeboval pomoc ve formě dávek,“ vysvětluje Iva Kuchyňková.

Nadměrné náklady

Nenápadný, ale velmi vážný problém v Česku představují nadměrné náklady na bydlení. Těmi jsou podle mezinárodní definice zatíženi lidé, kteří na bydlení vynakládají více než 40 % ze svých disponibilních příjmů. Podle odhadů iniciativy S nadměrnými náklady za bydlení se v Česku potýká 290 až 350 tisíc domácností, z nichž více než třetina jsou domácnosti seniorské. „Pokud k nim připočteme i domácnosti současně ohrožené ztrátou bydlení, kterých se nadměrné náklady týkají také, znamená to, že celkem u nás trpí nadměrnými náklady na bydlení 420 až 540 tisíc domácností, v nichž žije 760 až 900 tisíc lidí,“ vypočítává Jan Klusáček. Ohrožení ztrátou bydlení či nadměrné náklady na bydlení se tak týkají 9 až 12 % českých domácností.

Toto číslo navíc může v nejbližších letech nadále růst. „V praxi sledujeme nárůst počtu jednotlivců i rodin, kteří na bydlení nedosáhnou,“ potvrzuje Iva Kuchyňková. Důvodem jsou podle ní nepřiměřené náklady na bydlení u nabízených pronájmu. „Výše poptávaného nájmu u většiny inzerátů neodpovídá výši minimální mzdy či průměrným výdělkům pracovníků ve službách či v nejistých úvazcích na stavbách, v logistice nebo v úklidu. Velmi předražené běžné bydlení pak způsobuje, že mnoho lidí, kteří pracují, na potřebné bydlení nedosáhnou. Domnívám se, že by mělo být samozřejmé, že si zaměstnanec ze svého příjmu může zaplatit důstojné bydlení a základní potřeby domácnosti,“ dodává Iva Kuchyňková.

Za bydlení

Cesty z krize bydlení

- ☒ Více dobrých projektů podpory v bydlení
- ☒ Podpora s úhradou kauce
- ☒ Podpora oprávněných domácností ve využívání příspěvku na bydlení
- ☒ Přijetí odpovídající legislativy

Celý život pracovali, přesto jim důchod nestačí na nájem

Alarmující je v posledních letech také počet seniorek a seniorů, kteří se dostali do bytové nouze. Roste počet starších lidí v azylových domech a seniorské domácnosti dnes představují až pětinu všech domácností dlouhodobě pobývajících v ubytovnách. „Seniorských domácností je dnes v ubytovnách více než rodin s dětmi. Většina z nich přitom pravděpodobně platí pobyt v ubytovně ze svého důchodu,“ říká Jan Klusáček. Významná část seniorů se přitom dostává do bytové nouze až ve stáří. „Z našich průzkumů v azylových domech vyplynulo, že třetina z jejich uživatelů a uživatelek starších 60 let se ocitla v bytové nouzi až po svých 60. narozeninách,“ dodává analytik.

Zásadní problém pro seniorské domácnosti představují nadměrné náklady na bydlení. „Více než 40 procent svých příjmů na bydlení v Česku vynakládá 110 až 150 tisíc seniorských domácností, tři čtvrtiny z nich jsou domácnosti osamělých seniorek,“ upozorňuje Jan Klusáček.

Cesty z krize: Investice do sociálního bydlení a lepší legislativa

Odborníci se shodují, že krizi bydlení se musí začít seriózně zabývat český stát. Některá dílčí řešení přitom nejsou příliš složitá. Jedním z nich je například efektivnější nastavení možného využití stávajících dávek mimořádné okamžité pomoci (MOP). „Kdyby mohly potřebné rodiny využít dávky mimořádné okamžité pomoci jako příspěvek na uhrazení jinak příliš vysoké kauce, pomohlo by to ze spárů obchodníků s chudobou a do standardního bydlení dostat několik tisíc domácností ročně. Nedostatek peněz na kauci je totiž překvapivě často hlavním důvodem bytové nouze domácností,“ vysvětluje Jan Klusáček.

Počet lidí v bytové nouzi by také mohly pomoci snížit větší investice do sociálního bydlení z prostředků evropských fondů, které by pomohly obcím rozšířit jejich bytové fondy. „Rozšiřování obecních bytových fondů je obzvláště důležité s ohledem na potřeby seniorů a seniorek, na které má obzvláště silné dopady nejistota spojená s nájemním bydlením na soukromém trhu,“ vysvětluje

je Vít Lesák. Podle něj by také stát měl v rámci Operačního programu zaměstnanost vyhlásit výzvy podporující nástroje a aktivity, které mnohdy dokážou bytové nouzi předejít, jako například kontaktní místa pro bydlení poskytující poradenství. „Osvědčené měkké projekty podpory v bydlení často dokáží vyřešit situaci lidí v bytové nouzi rychleji a úsporněji než nová výstavba,“ upozorňuje Vít Lesák.

Podle odborníků z iniciativy Za bydlení je dále nevyhnutné přijmout odpovídající legislativu, která umožní lidem a domácnostem zasaženým krizí bydlení svou situaci řešit. Změnit by to mohl komplexní zákon, který by řešil bydlení sociální, dostupné, i podporu v bydlení. O nezbytnosti takového zákona

se v Česku hovoří už dvě desetiletí, avšak s minimálními výsledky. „V stávajícím programovém období evropských fondů navíc dojde ke snížení objemu finančních prostředků, na nichž je u nás závislá většina projektů řešení bytové nouze. Zákon o dostupnosti bydlení proto potřebujeme čím dál naléhavěji. Nejen pro nastavení stabilního, předvídatelného a udržitelného financování, ale také pro zajištění rovných šancí na důstojné bydlení lidí napříč republikou,“ uzavírá Vít Lesák.

Charita ČR

Výstava Vietnam Stories aneb Jak se žije Vietnamcům v České republice

Vietnamci v České republice - to nejsou jen majitelé večerek a podnikatelé ve středním věku. Jsou to i senioři, děti a dospívající, progresivní „youngsters“. Vyrůstá tu již třetí vietnamská generace. Zveme vás na putovní výstavu fotografií, jejichž autorem je přední dokumentární fotograf Jindřich Štreit.

• 6.–31. 10. 2021 Tábor, Farní charita

Výstava dosud proběhla:

- 6.–27. 8. 2021 Plzeň, mázhaus radnice
- 2.–16. 9. 2020 Praha, OC Chodov
- 8.–31. 8. 2020 Uherské Hradiště

O výstavě

Vietnamské obchody a večerky bereme jako samozřejmost a navštěvujeme je prakticky obden. Málokdy se ale zamyslíme nad tím, co dělají jejich majitelé po zavření. Jak – a jestli vůbec – odpočívají? Jak vypadají jejich narozeninové oslavy a svatby? Jaké udržují rodinné tradice a mezilidské vztahy? Schází jim Vietnam? Ačkoli jsme prakticky v dennodenním kontaktu, mnoho o sobě nevíme.

Výstava, která se koná v rámci projektu MIND, se snaží návštěvníkům přiblížit charakteristické rysy vietnamské kultury a jejich případné přeměny po příchodu do České republiky. A zároveň chce připomenout, jak nedílnou součástí naší společnosti i každodenní reality jsou lidé vietnamského původu a jejich příběhy.

Tři generace Vietnamců v České republice

První dočasní pracovní migranti přicházeli do Československa už v 50. letech. Od roku 1974 jich pak do naší země (díky me-

zivládní dohodě členských zemí RVHP) přijíždělo stále více. Dnes je Vietnam třetí největší diasporou u nás. První generaci tedy tvoří Vietnamci narození ve Vietnamu, kteří k nám přišli už jako dospělí či adolescenti. Takzvanou jedenapůltou generaci představují lidé narození ve Vietnamu, kteří do Česka přišli jako školou povinní a absolvovali zde i první stupeň základního vzdělání. Do druhé generace pak počítáme ty, kteří se narodili imigrantům v Česku nebo přijeli do Česka ve věku do pěti let. Pro ně se zažil pojem banánové děti (asijský vzhled, evropská povaha). A konečně třetí generace, to jsou potomci jedenapůlté nebo druhé generace. Ačkoli se tyto Vietnamci narodili již výlučně v České republice, vietnamská kultura pro ně stále mnoho znamená.

Vietnam Stories

Vietnamská kultura i každodenní realita jsou protkány tradicemi, zvyky a pravidly, které její příslušníci dodržují i po odchodu z rodné země. To platí i pro Vietnamce v České republice. A to přestože byli – zejména ti mladší – vystaveni vlivům i zcela jiné, středoevropské kultury. Jak dnes tedy vypadá soukromý, pracovní a sváteční život vietnamské domácnosti v Česku? A jak moc se liší od toho ve Vietnamu?

Motivy ze života vietnamské diaspory můžete nahlédnout skrz objektiv předního dokumentárního fotografa Jindřicha Štreita. Vznikly během jednoho roku a dovolují nám proniknout do domovů, prací i obřadních síní lidí, se kterými již desítky let sdílíme jednu zemi, a přesto se vzájemně často považujeme za cizince.

Charita ČR

ZPRÁVY Z CHARIT

Charita Bystřice pod Hostýnem

Zprávy ze stacionáře

Léto, prázdniny. Pro mnohé oblíbené období roku, nejenom z důvodu čerpání dovolené. V Denním stacionáři pro seniory Chvalčov si také užíváme této příjemné atmosféry. Ve stínu na terase si společně posezení zpřijemňujeme vzpomínáním na cestování, hrajeme slovní hry nebo jen tak odpočíváme při četbě naší oblíbené knihy Slovácko sa nesúdí. Odpočíváme zaslouženě: Jen co rozkvetla louka za potokem, natrhali jsme si kytice z lučních květů pro radost. Nasušili jsme lipový květ na čaj, zpracovali mátu ze zahrádky a uvařili lahodný sirup. Připravili občerstvení pro účastníky Pro-SpěšPouti z Podhradní Lhoty na Sv. Hostýn, kteří nám každý rok přinesou nejen požehnání. I když letos za zprísňených podmínek z důvodu ochrany našich klientů, přesto se nám podařilo setkání uspořádat ve venkovních prostorách. A hned další týden jsme poutníky následovali. My jsme sice nešli pěšky, ale naše pouť byla také úspěšná. Tímto chceme poděkovat za doprovod P. Josefu Hovádovi, který nás každou středu navštěvuje ve stacionáři. Svoji přítomnos-

tí poskytuje nejenom možnost účasti na pravidelné pobožnosti, ale i velmi milou společnost při společném sdílení. A sváteční pocit jsme si navodili i díky navrhnutým letním šatům - jak jinak než z květů. Teď tedy popijíme mátovou šťávu a plánujeme program na další týden.

Rádi bychom od října obnovili činnost klubu Aktivita ve stacionáři pro veřejnost. Stejně jako konání Dne Charity v září bude vše závislé na vývoji situace s nemocí covid-19 a s tím souvisejících protiepidemiologických opatření. Velmi rádi vymyslíme program a najdeme všechny způsoby, jak vám včas tyto informace sdělit. Těšíme se!

*Za klienty a pracovníce
Denního stacionáře pro seniory Chvalčov
Vladimíra Procházková*

Charita Luhačovice

Den prarodičů a seniorů na farní zahradě v Pozlovicích

V neděli 18. července 2021 se uskutečnil první Den prarodičů a seniorů na farní zahradě v Pozlovicích, který uspořádala Římskokatolická farnost Luhačovice a Pozlovice. Inspirací k uskutečnění této události bylo vyhlášení Světového dne prarodičů a seniorů na 25. července papežem Františkem.

Svatý otec vyhlásil Světový den prarodičů a seniorů již v únoru tohoto roku. Bude se konat vždy 4. neděli v červenci v blízkosti památky sv. Jáchyma a Anny, Ježíšových prarodičů. Jeho přáním bylo, aby nejstarší a nejmladší generace rozvíjela vzájemné vztahy a aby prarodiče vnímali odpovědnost za předávání víry v rodině. Potěšilo nás, že ke spolupráci na této akci přizvala Farnost Luhačovice a Pozlovice i naši Charitu Luhačovice.

V rámci nedělního odpoledne byla požehnána a otevřena nově opravená farní budova, kterou si návštěvníci mohli prohlédnout. Po celou dobu hrála k poslechu harmonika a k dispozici bylo také bohaté občerstvení. Děti i jejich prarodiče se vyžili při rukodělných a sportovních aktivitách. Na závěr byl promítnut film o Fatimě. Jako milou pozornost od místního pana faráře Jana Stona obdrželi senioři lahvičku s požehnanou vodou z Lurd, které nedávno s některými farníky navštívil.

Charita Luhačovice zde měla také svůj stánek s informacemi o svých službách. K dalším našim aktivitám patřil také trénink paměti či ukázka zdravotních a kompenzačních pomůcek. Bylo možné si zakoupit i výrobky Denního stacionáře Charity Luhačovice a podpořit tak naši činnost.

Děkujeme všem za spolupráci, pomoc s přípravou akce a příjemně strávené nedělní odpoledne.

*Mgr. Anna Martincová,
sociální pracovník, PR a propagace*

Charita Nový Hrozenkov

Léto plné zážitků

Sociální doprava Charity Nový Hrozenkov má letní dny nabitě výlety. Autobus Hroch už navštívil Luhačovice, Svatý Hostýn a Turzovku...

Dne 8. července se autobus Hroch vydal do Buchlovic. Na výlet jsme se všichni zúčastnění těšili, ale zároveň jsme měli trochu obavy, neboť předpověď slibovala ten den tropické teploty. Cesta proběhla bez problémů a my jsme zamířili do zámeckého parku, kde byla každoroční tradiční výstava fuchsí. Mohli jsme obdivovat množství různých druhů těchto krás. A protože výstava byla i prodejní, tak si většina z nás odnesla některé kousky domů. Po květinových nákupech jsme se ještě příjemně ochladili ve stínech stromů krásného zameckého parku.

Na zpáteční cestě jsme se zastavili na Velehradě, který je od Buchlovic vzdálený jen kousíček. Tady jsme všichni načerpali duchovní posilu v Bazilice Nanebevzetí Panny Marie a svatých Cyrila a Metoděje. I přesto, že teploty opravdu dosáhly tropických hodnot, jsme vše zvládli v pohodě. Myslím si, že výlet se nám vydařil a všichni byli spokojeni. Možná si ho příští rok zopakujeme.

No a jaké výlety nás čekají dál? V srpnu navštívíme Květnou zahradu v Kroměříži, Svatý Kopeček u Olomouce, zámek ve Valašském Meziříčí a muzeum gobelínů. Aktuální nabídku výletů můžete najít vždy v Charitních listech, na webu Charity Nový Hrozenkov, nebo na našem facebooku. Rovněž mě můžete kontaktovat na telefonu 734 875 592.

Uvidíme se na dalším výletě, budu se těšit!

Jana Němečková ,
vedoucí sociální dopravy

Denní stacionář Slunečnice na cestách

Letní dny v Denním stacionáři Slunečnice více využíváme k výletům. Využíváme k tomu buď osobní dodávku, nebo nízkopodlažní autobus. Obě vozidla jsou speciálně upravena pro hůře pohyblivé uživatele.

Ve středu se mohou uživatelé, kteří o to mají zájem, zúčastnit mše svaté v kostele v Novém Hrozenkově, kam s nimi zajedeme. Pro některé je to jedna z mála možností, jak se dostat do liturgického prostoru, kam často byli zvyklí pravidelně chodit.

Hned poté vyrážíme na krátké výlety. Jen někdy po okolí, do míst, která uživatelé znají, ale sami už nemají jak se k nim dostat. „Jednou to bylo ke zvonici Nejsvětější trojice v Uherské, kde jsme se shodou okolností potkali s pracovníky a uživateli našeho Domečku. Podruhé jsme se podívali ke kapli Panny Marie ve Stanovnici a jindy zase do krásného dřevěného kostela Panny Marie Sněžné ve Velkých Karlovicích,“ upřesňuje Judita Grycmanová, zástupkyně vedoucího.

Léto nám dává prostor pro výlety, ty vždy volíme s ohledem na zdravotní stav přítomných uživatelů v ten den. Stejně jako všechny ostatní aktivity ve stacionáři. Chlapi si většinou nejraději zahrájí karty, jeden uživatel nám hraje na harmoniku, někdo si raději popovídá u šálku kávy nebo něco vyrobí. Zajišťujeme pomoc i těm uživatelům, kteří potřebují celodenní dohled a dopomoc

v základních sebeobslužných úkonech. Zájemci o službu Denního stacionáře Slunečnice se mohou obrátit na vedoucího stacionáře na telefon 739 507 126. Budeme se těšit.

Vojtěch Petroš,
vedoucí Denního stacionáře Slunečnice

Charita Olomouc

Dobrodruhá oslavila třetí narozeniny

Charitní obchod a terapeutická dílna pro lidi s duševním onemocněním Dobrodruhá oslavila v červnu tři roky svého trvání. U příležitosti letošních svátků města Olomouce spojila Charita síly s dalšími organizacemi v sousedství a připojila se ke společné akci Z Letňáku na Zbrojnici a zpět, která se uskutečnila v sobotu 19. června od 10.00 do 18.00.

Vintage market, který se koná zpravidla vždy v letním kině, letos vedl dalšími ulicemi až k Wurmově 11, kde se uskutečnil v pořadí již třetí Den dobra a druhé šance. Na Zbrojnici a Biskupském náměstí zajistil program spolek Univerzity Palackého Zaparkuj. „Cílem bylo oživit naši část města. Konkrétně ulici Pekárni, 1. Máje a ulici Wurmovu,“ přibližuje Filip Holík, koordinátor akce za Charitu Olomouc.

Oslava narozenin prodejny Dobrodruhá se nesla v duchu udržitelnosti. „Oživil jsme prostor vnitrobloku Wurmovy 11, kde vzniklo krásné místo plné přírody jednak hodné k příjemnému nakoupení udržitelného zboží, jednak pro klidné posezení s lahodnou kávou na podporu domácí hospicové péče,“ přibližuje Filip Holík a do-

dává: „Den dobra a druhé šance není pouze akcí pro veřejnost. Je také příležitostí pro naše klienty, kteří se na projektu podílí a kvůli kterým tento projekt existuje.“

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Paliativní konference v Olomouci: „Život má smysl v každé své podobě“

Ve čtvrtek 17. června se uskutečnila již druhá regionální Paliativní konference, kterou uspořádala Charita Olomouc ve spolupráci s Olomouckým krajem. Konference věnovaná tématu Paliativní péče nejen v době pandemie byla určena odborné veřejnosti z řad lékařů, kteří se věnují léčbě závažných onemocnění, a dalším odborníkům v paliativní péči, zejména v hospicových službách a v letošním roce zvláště pracovníkům služeb pro seniory.

V úvodní přednášce představil MUDr. Ladislav Kabelka, který se zabývá paliativní medicínou již dvacet let, projekt Paliatr Vysočina, který díky štědré finanční podpoře Kraje Vysočina umožňuje vytvořit kvalitní síť paliativních služeb v celém tamním regionu. Sám jako lékař prošel tisíci situacemi doprovázení nevléčitelně nemocných pacientů v samotném závěru života. „Když vidím vliv domácího prostředí, děkuji Pánu Bohu, děkuji lidem, kteří se na projektu paliativní péče podílí, protože to doma, to zapojení rodiny, ta možnost podílet se na péči o své blízké, to vše mi dává obrovský smysl. A za zcela klíčové považuji, že paliativní péče dokáže prodloužit a zkvalitnit život nemocného,“ zdůraznil Ladislav Kabelka.

Běh na dlouhou trať

Problematiku fungování domácího hospice v domovech pro seniory představila Mgr. Petra Kratochvílová, ředitelka domova pro seniory v Pelhřimově. Skutečnost, že rozvoj paliativní služby se nepočítá na měsíce, ale na roky, potvrdila i MUDr. Pavla Navrátilová, lékařka paliativní ambulance Mobilního hospice Ondrášek. „Přestože naše ambulance funguje v rámci nemocnice, stále jsou oddělení, která neumí tuto službu svým pacientům zprostředkovat, i když by z ní mohli velmi profitovat,“ zmínila úskalí paliativní péče Pavla Navrátilová. V současné době vznikají v nemocnicích v naší zemi paliativní oddělení. Jak takové oddělení v praxi funguje, představila MUDr. S. M. Přemysla

Pavlaína Marková, primárka Paliativního oddělení Nemocnice Milosrdných sester sv. Karla Boromejského v Praze.

Podstatou služby kaplana je služba přítomnosti

Nejen do zámorí zavedl posluchače svým příspěvkem P. Mgr. Jindřich Zdík Miroslav Jordánek O.Praem. Původně začínal v armádě jako vojenský kaplan, s českými vojáky byl nasazen v roce 2004 v Kosovu, v roce 2007 v Afgánistánu, poté přesídlil do USA, kde působil 5 let v nemocnici ve Filadelfii. V USA absolvoval čtyřletý kurz klinicko-pastorační péče, v jehož rámci se pohyboval po několika nemocnicích a spolupracoval rovněž s paliativními týmy. „Souzním s pojetím doprovázení ve smyslu umění pomáhat lidem, aby sami sebe zakoušeli jako bezpodmínečně milované boží děti, cítili, že jsou plně respektováni, že je jim nasloucháno a že jsou bezpodmínečně přijati,“ přiblížil Jindřich Zdík Jordánek. Kaplan má důležité místo v nemocničním týmu a je denně k dispozici jak pacientům, tak personálu.

Reditel nejstaršího lůžkového hospice v Červeném Kostelci Ing. Mgr. Miroslav Wajsar zavzpomínal na samotné počátky: „Když tento hospic před 25 lety vznikl, neměl žádné systémové financování, nebyl zahrnut ani do sítě zdravotních, ani sociálních služeb. Přesto své služby postupně rozvíjel podle toho, co pacienti potřebovali a dodnes slouží jako pracoviště za účelem stáží pro nově vznikající služby.“

Léčit či mírnit bolest?

Primář Hospicové péče Caritas MUDr. Petr Beneš, PhD., přispěl odbornou přednáškou na téma nežádoucích účinků onkologické léčby. Zatímco nežádoucí účinky chemoterapie jsou už dnes obecně známé, nežádoucí účinky biologické léčby odborná veřejnost teprve objevuje. V případě, že nežádoucí účinky převažují nad výsledky léčby, je na místě zvažovat její změnu či případné ukončení a nabídnutí kvalitní paliativní péče. V posledním příspěvku se Mgr. Leona Martinková, vedoucí Hospicové péče Caritas, zamýšlela nad postojem zdravotníků ke smrti. Poukázala na skutečnost, že pokud sám zdravotník nepřijal svoji konečnost a nepracuje sám u sebe s tématem smrti, není schopen vhodným způsobem komunikovat s pacienty o závažnosti jejich onemocnění či špatné prognóze.

Na závěr konference zaznělo přání pořadatelů: „Kéž by nám vývoj pandemie umožnil více osobních setkání a vzájemnou spolu-

práci ve prospěch těch, kteří potřebují v závěru života podpořit a doprovázet.“

Konference byla financována z Evropského sociálního fondu v rámci Individuálního projektu Olomouckého kraje.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Pilotní projekt přinesl prospěch nejen klientům, ale i městu

Olomouc – Lidé bez domova se často nemohou z různých důvodů uplatnit na trhu práce. Charita se snaží tyto bariéry pře-

konat a podle možností poskytuje klientům nejrůznější formy uplatnění. Jednou z nich jsou pracovní rehabilitace, jejichž smyslem je podpořit lidi bez domova tak, aby získali nové zkušenosti a obnovili své pracovní návyky. V roce 2019 odstartoval společný projekt Charity Olomouc a Statutárního města Olomouc, díky němuž Charita získala zakázku úklidu a čištění olomouckých ulic od Technických služeb města Olomouc. Od počátku vzniku projektu se zapojilo celkem 38 klientů střediska Samaritán, kteří vykonali celkem 5300 veřejně prospěšných hodin.

Lidé bez domova, zapojení do projektu, jsou klienty sociálních služeb (nizkoprahové denní centrum, azylové domy aj.). U 70 % z nich sociální pracovníci spatřují výrazné zlepšení jejich životní situace. „Tito klienti aktivně spolupracují se sociálním pracovníkem na řešení své nepříznivé situace. Vidí-

me, že jsou spokojenější, mění se téma jejich hovorů, těší se na další den, plánují, mají větší sebedůvěru, sebeúctu, zažívají bezpečné společenství, mají chuť hledat další pracovní uplatnění. Dále sledujeme, že dochází ke snížení problematického chování ve veřejném prostoru. Osoby, které jsou do projektu zapojeny dlouhodoběji, se již nevracejí k rizikovému způsobu života," zdůrazňuje Alexandr Dvořák, vedoucí střediska Samaritán.

Díky pracovním rehabilitacím se daří více pečovat o okolí Charity, klienti provádí pravidelný úklid kolem zařízení na Wurmově ulici a v přilehlých ulicích. Charita vnímá projekt

jako velice přínosný pro všechny zúčastněné strany, a to jak pro lidi bez domova, tak pro město Olomouc (veřejnost). „Jsem rád, že se daří vést diskusi o řešeních, která jsou efektivní. Lidé bez domova trpí často ztrátou důstojnosti. Stále více se zaměřujeme na to, aby co nejvíce z nich žilo důstojněji. Pracovní aktivity, ale třeba i naše psychiatrická péče k tomu velmi přispívají. Těším se na více takových společných projektů,“ shrnuje za Charitu Olomouc ředitel Petr Prinz.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Richenza Buková: Jihomoraváci jsou lidé, kteří jsou zvyklí tvrdě pracovat

Olomouc, Pánov – Richenza Buková, pastorační asistentka a krizová interventka Charity Olomouc, navštívila oblast Hodonínska společně s dalšími kolegy v týmu krizové intervence po dvou týdnech od katastrofy. Na místě jim koordinační tým Českého červeného kříže přiřadil Pánov, který je součástí Hodonína. Osadu Pánov tornádo takřka zničilo a vyžádalo si dvě lidské oběti. Nejděsivější byla svědectví lidí, kteří se ocitli ve víru, který se prohnal jejich domy. Někteří museli své poraněné a šokované blízké naložit cizím lidem do aut, aby je odvezli do nemocnice, protože jejich auta byla nepojízdná a místní záchranná služba byla vytížená jinde

...

Jaký byl tvůj první dojem, když jste dorazili na místo?

Už když jsme přijížděli (po dvou týdnech), viděli jsme, že lesy jsou zničené. Na místě, kde stojí místní hájenka, mi dlouho trvalo, než jsem pochopila, proč je to hájenka, když stojí na holé pláni, a ne u lesa. Pak mi došlo, že ten les odneslo tornádo a lidi nám tam opakovaně říkali, že tu hájenku vidí úplně poprvé z této strany, protože tam zkrátka zmizel les. Pak jsme dojeli do Pánova. Bylo to tam po dvou týdnech od katastrofy jak v mraveništi, obrovská spousta dobrovolníků, lidé pobíhali, pracovali, dělaly se střechy.

Jak vypadala obydli po dvou týdnech od zpusošení?

Některé domy už sice měly nové střechy, ale byly to spíš takové skořápky, zvenčí vypadaly dobře, ale uvnitř nebylo nic. V jedné ulici, naproti těm opraveným domkům, třeba tři domy zmizely úplně, vítr je prostě odnesl. Paní z toho jednoho domu nám vyprávěla, že když to přišlo, když to začalo hučet, tak byla zrovna v koupelně a nějak podvědomě se schovala pod umyvadlo a tam tu dobu přečkala. Když to přešlo, tak vylezla a říkala si, proč je takové světlo a pak zjistila, že jí dům odletěl. Vyprávěla nám, jak chodila po těch vyvrácených lesích a hledala alespoň něco, co je její... a nenašla vůbec nic.

Takže jste navštěvovali postupně lidi a naslouchali...

Ano, po příjezdu za námi dorazila koordinátorka Charity Blansko, dala nám nějaká jména lidí, za kterými se máme zastavit. Postupně jsme se seznamovali i s jinými lidmi a začali jsme nacházet další a další lidi, kteří potřebovali pomoc. Obcházeli jsme je, a ti lidé byli velmi, opravdu velmi sdílní... A já jsem si tam uvědomila, že Jihomoraváci jsou lidé, kteří jsou zvyklí tvrdě pracovat. Pocházím z Jižní Moravy, je to můj rodný kraj a vím, že jsou neuvěřitelně pracovití. Vidím před sebou svého dědečka, který na tom byl zdravotně špatně, a přesto měl sílu vždy každé ráno vstát a jít něco dělat. Viděla jsem, že to, co jim v tu chvíli pomáhalo, byla právě ta práce, že oni okamžitě po této hrůze začali dělat.

Přítom s vámi sdíleli i své těžké příběhy...

Jedna paní nám vyprávěla, že rodiče sama vyhrabávala z rozpadlého domu, protože na samotném začátku tam úplně dobře nefungoval záchranný systém. Jak tornádo prošlo Moravou, tak sanitky začaly jezdit Mikulčice, Hrušky, Moravskou Novou Ves, protože do Pánova se špatně dostávalo a také už nebyla kapacita. Lidé si své blízké a známé museli sami vyprostit a odvézt do nemocnice. Ta paní přijela do špitálu, sama byla špinavá a zakrvácená, dovezla své zraněné rodiče a ještě pomáhala lidem z okolních domů, a tam v nemocnici jí před očima zemřela paní na následky zranění. Takže ona potřebovala mluvit, říkala, já v noci nespím, mně se to pořád vrací, stále to vidím před očima, přes den je to dobré, protože pracujeme, ale v noci... Další paní s nepřítomným úsměvem seděla na schodech, ani jsme nezjistili, jak se jmenuje, jen se usmívala. Snažili jsme se s ní dát do hovoru, ale ona jen odpovídala dvěma slovy, stále se usmívala a pak nám řekla: „Víte, já se bojím, až to tady ztichne, až všichni odjedou.“ Byla to v podstatě taková hrůza z toho, že tam zůstane ve zpusošené dědině bez pomoci.

Vypořádat se s traumatem bude běh na dlouhou trať...

Ano, je to lidské... někteří měli potřebu vyprávět, jak to bylo, když přišlo tornádo. Jedna paní nám to popisovala a přitom jedla klobásku se zelím a já jsem myslela na to, že teď si člověk říká, že je to dobré, ale pak přijde ještě posttraumatický šok a já se bojím, že ty lidi to smete... Taky někteří, kteří tam nebyli, říkají, tak už je to dobré, už jim tam přece ty domy spravují, mají nové střechy, dostali dotace, už jsou v pohodě, a já vždy odpovídám, zkuste si to vztáhnout na sebe, představit si, že jste si postavili nový dům, přijde tornádo, blízké budete mít v nemocnici zraněné, obydli pryč... Chcete říct, že všechno je už v pohodě, protože máte novou střechu nebo koupelnu? Ti lidé jsou teď zavaleni prací, ale ono jim to ještě všechno bude docházet...

Jak bys popsala krizovou intervenci? Jak funguje při neštěstích a přírodních katastrofách?

Krizová intervence je rozhovor s člověkem. Je to o naslouchání, provázení a pomoci při hledání vlastních zdrojů. V okamžiku, kdy je člověk zahlcený nepříznivou náročnou situací, tak v tu chvíli není schopen vnímat východiska, která se mu v jeho situaci nabízejí. Teprve až jsou vyčerpány vlastní zdroje, přichází pomoc zvenčí. Bylo vidět, že tam poprvé po delší době přijel někdo, kdo jim naslouchá, oni se zastavili a mluvili a mluvili, tu potřebu měli obrovskou...

Jak jiné je sledovat videa ze zasažené oblasti a pak tam najednou stát...

Člověk tam jede s takovým trošku napětím, ale to tě úplně vcucne... Ty zplanýrované lesy, zbytky slunečních elektráren, které se tam válely, byla to ohromná síla, která se poškozenými místy prohna-la. Sloup pro elektrické vedení byl zlomený jak pastelka. Přestože

místa byla již částečně uklizená, obří ničivá síla byla stále patrná. Poničené lesy, stovky domů, co musely jít k zemi, velké díry ve fasádách, které neuletěly, ale kterými se prohnaly úlomky různých věcí jako šrapnely. To všechno během pár minut.

S jakými pocity jste jako krizoví intervenenti z místa odjížděli?

Bylo to nesmírně silné... úplně na kraji osady stál domek, který čekal na demolici a u něho stál pán a jen tak se díval na tu ruinu... Říkal, že když se to stalo, byl doma, a že když slyšel, jak se blíží hukot, tak vyběhl ven, schoval se a pak, když to přešlo, odjel k bratřovi do jiné vesnice a teprve po třech dnech našel odvahu se vrátit a jít do svého domu, ale už ho tam nepustili, domek byl určený k demolici. My jsme za ním šli s informací, že ČČK poskytuje čtvrtmilionový

dar na stavbu nového domu a on najednou ožil. Pak mu ten dům, než jsme odjeli, zbourali, ale i on měl najednou pocit, že se o něho někdo zajímá. Když jsme odjížděli, lidé přicházeli k našemu autu a děkovali jen za to, že jsme tam s nimi tu chvíli byli, chodili a podávali nám ruce. Já vím, že teď jsou zavaleni prací a že to určitým způsobem pomáhá překonat krizi, ale ono to ještě všechno bude docházet...

*Za rozhovor poděkovala Eva Štefková
Foto: Tereza Ficová, Bára Cigánková*

Pokladničky na pomoc Břeclavsku a Hodonínsku jsou i v Olomouci

Na Charitu Olomouc se obrátily olomoucké restaurace a instituce s prosbou o možnost umístění zapečetěných kasiček na pomoc lidem v oblastech zasažených tornádem. Zapečetěné pokladničky jsou nyní umístěny na těchto veřejných místech v Olomouci: bistro Coffee Library, restaurace GÓL u fotbalového stadionu a prodejna Dobrodruhá na Wurmově ulici. V Moravském divadle Olomouc se do kasiček vybralo na pomoc potřebným téměř 18 000 Kč, v prodejně zmrzliny Tomivo Gelato ve Ztracené ulici dárce věnovali přes 3 000 Kč.

Tři kasičky na pomoc Břeclavsku a Hodonínsku rozpečetili a jejich výtěžek sečetli ve čtvrtek 1. července pracovníci Charity a magistrátu v Moravském divadle Olomouc. Výtěžek na pomoc lidem zasaženým tornádem činil 17 888 korun. Všem dárčům a Moravskému divadlu Olomouc patří srdečné poděkování!

Od 29. června byla v prodejně zmrzliny Tomivo Gelato Olomouc ve Ztracené ulici umístěna sbírková pokladnička na pomoc Jižní Moravě. V pátek 16. července byla na Magistrátu

města Olomouce pod úředním dohledem rozpečetěna a její obsah spočítán. Výtěžek činil krásných 3 025 korun a my ze srdce děkujeme všem štedrým dárcům i zástupcům z Tomivo Gelato Olomouc za jejich ochotu pomáhat! Sbíрку pro zasažené oblasti vyhlásila také Diecézní charita Brno.

*Eva Štefková,
Charita Olomouc*

Charita Přerov

Co nového na službě Setkávání seniorů SPOLU?

Co nového se v letních měsících stalo ve službě Setkávání seniorů SPOLU? Na to se teď společně podíváme v krátké aktualitě.

Ve službě Setkávání seniorů SPOLU Olga Župková pokračovala v cyklu besed o bylinkách. Tentokrát byly na řadě bylinky na trávicí problémy. V rámci tohoto cyklu klienti služby navštívili arboretum Maču Pikču a každý si odvezl nějakou rostlinku do své domácí zahrádky.

Nově byl zahájen cyklus přednášek a vycházek za poznáváním církevních památek. Cyklus byl zahájen návštěvou kostela sv. Markéty v Troubkách, kde o jeho historii vyprávěla Eva Tkadlecová. Pokračovalo se přednáškou o poutních místech, kterou si připravila Martina Krejčířová. A nakonec se všichni podívali do kostela sv. Magdalény v Předmostí, kterým provedly Martina Krejčířová a Jana Žatecká.

V poznávání církevních památek se bude pokračovat i v následujících měsících.

A samozřejmě seniorky pravidelně cvičí. Nově od srpna přibude cvičení s flexibary, Neoficiálně to nikdo nevydržel a vyzkoušel hned, jak přišly ještě zabalené.

Bc. Vendula Novotná, PR

Den s Charitou Přerov ve fotografiích

Nezisková křesťanská organizace Charita Přerov se chystá, stejně jako v loňském roce, uspořádat Den s Charitou Přerov. Jedná se o akci, kdy veřejnost může ochutnat trochu z charitní práce a nahlédnout prostřednictvím fotografií do charitního zákulisí.

„Již nyní, když jsou přípravy na Den s Charitou Přerov v plném proudu, se moc těšíme na návštěvníky, kteří se za námi do Galerie Přerov přijdou podívat na to, jakou péči běžně přes rok našim uživatelům poskytujeme. Při této příležitosti mohou zvážít, zda by některá z našich služeb nebyla vhodná pro ně či pro jejich blízké.“ Uvedla Mgr. Alena Pizúrová, ředitelka Charity Přerov.

V současné době Charita Přerov zaštiťuje sedm odborných služeb, které v rámci Dne s Charitou Přerov 10. 9. 2021 v Galerii Přerov budou interaktivní formou představeny.

„V rámci připraveného programu se představí každá z našich služeb. Například za Domácí zdravotní a hospicovou péči se zdravotní sestry zaměří na informace o krevním tlaku a na jeho měření. Občanská poradna a poradna pro dlužníky nabídne vědomostní kvíz. Charitní pečovatelská služba ukáže komplexní přístup k duševnímu i fyzickému zdraví. Romské komunitní centrum Žížalka nabídne hry pro děti. Setkávání seniorů SPO-LU předvede pohybové aktivity. Nizkoprahové denní centrum Lorenc si chystá malé překvapení k zakoupení a Romské komunitní centrum Lačo jilo – Dobré srdce přinese trochu hudby a tance,“ dodává ředitelka Charity Přerov.

Den s Charitou Přerov připravují jako interaktivní a zábavný den, ze kterého si kromě dobrého zážitku návštěvníci odnesou také hodnotné informace a kontakty na naše pracovníky. Chybět nebudou ani fotokoláže z jednotlivých služeb, které nabídnou barevný vhled do jejich běžného života. „Těšíme se na společné setkání 10. 9. 2021. od 9 do 17 hodin v Galerii Přerov,“ za organizační tým doplňuje ředitelka.

V rámci Dne s Charitou Přerov budou přítomni školené pracovníce, připravené poradit a odpovědět na všechny dotazy. Zájemci o jakoukoli ze služeb se budou moci seznámit s podrobnými informacemi o poskytované péči.

V Charitě Přerov pracují lidé, kterým jsou velmi blízké hodnoty, jako lidskost, uvědomění, odborný přístup. Charita Přerov má ve vínku odbornou pomoc, která je již skoro 30 let poskytována s láskou a otevřeným srdcem všem bez rozdílu.

Bc. Vendula Novotná, PR

Odvaha k jednoduchosti

V životě často čekáme – nejen když nás k tomu donutí okolnosti, ale i my sami si stanovujeme čekací lhůty. Až budu starší. Až zhubnu. Až budu mít víc peněz. Až budu mít děti. Až odrostou děti.

Až budu mít to a to. Až to dodělám. Až nebudu mít tolik práce... atd. atd. atd. Znáte to. Teprve až bude splněna tato podmínka, budu šťastný a budu konečně žít život, na který se těším, který jsem si vysnil a po kterém toužím. To bude paráda! Jenže čas plyne a ta paráda ne a ne přijít. Co se to děje? V čem je problém? Jak je možné, že se tak snažím a můj vysněný život stále nepřichází?

Odpověď je vlastně jednoduchá – život nečeká, on prostě JE, odehrává se teď a je mu docela jedno, jak moc (ne)důležitá událost se děje. Život prostě plyne a neustále JE. Teď. V tomto okamžiku. Možná právě v letním období máme víc prostoru si tuto skutečnost více uvědomit. Prožít na vlastní kůži, že život se skládá právě z těch malých okamžiků, které často mineme nebo nad nimi ohrneme nos, protože „se přece neděje nic důležitého“. Ale co když právě TOHLE je život? Mám na mysli ty malé chvilky, kdy jen tak sedím a je mi prostě dobře. Možná si u vody vychutnávám vítr a pohupování vln. Nebo vnímám, jak chladný nápoj odplavuje mou únavu a vyčerpanost a vracejí se mi síly. Možná jen koukám do dálky na lesy, louky a pole a cítím se být okouzlena tou krásou. Třeba se jen tak dívám na své děti, jak spokojeně dovádějí nebo spí. Nebo si vydechnu po tom, co jsem dokončila náročnou práci, za kterou můžu udělat tečku. Poslouchám šumění vln nebo padání deště, hledím do planoucího ohně.

Ano, jsou to velmi jednoduché okamžiky, neděje se nic převratného a za pár dní si na ně nejspíš nevzpomeneme. Nekoná se žádná oslava, žádné fanfáry, gratulace, jásání ani nepřijela televize, aby tu senzaci natočila. Ale co když právě tohle jsou momenty, kdy se nás dotýká samotná podstata bytí, vesmíru i nás samotných a my od

toho dobrovolně a znechuceně utíkáme? Co když právě tyhle chvíle nám byly dány, abychom v nich zachytili něco velmi podstatného a porozuměli sobě, druhým i světu?

Co kdyby to pro jednu prostě stačilo? Ten malý okamžik, kdy dýchám, vnímám, souzním, pozoruju, prostě jsem. Až to příště přijde, zkus se v tom na chvíli zastavit. A třeba přijdou i dlouho očekávané odpovědi. Nebo neočekávané otázky. Kdo ví. Máš k této jednoduchosti odvahu?

Bc. Vendula Novotná, PR

Nová zahrádka Nízkoprahového denního centra LORENC

V červnu proběhla v Nízkoprahovém denním centru Lorenc za finanční podpory Magistrátu města Přerova renovace.

Nízkoprahové denní centrum Lorenc se pustilo do venkovní rekonstrukce. V první řadě byla rekonstruována vstupní branka a vsazeno nové oplocení. Vznikl tímto uzavřený prostor, kde klienti v rámci pracovních rehabilitací vybudovali okrasnou zahrádku. Zahrádku teď společně udržují a těší se, co nového na ní poroste. Okolí Nízkoprahového centra dostalo letní kabát a působí velmi útulně.

Více informací naleznete ve videoaktualitách z Charity Přerov.

Bc. Vendula Novotná, PR

Novinky ze Žižalky

Prázdninové novinky z Romského komunitního centra Žižalka pro vás připravila vedoucí služby Lenka Klíčová. V krátké aktualitě se tak dočtete, jak jde všem vaření od ruky či jaké aktivity se plánují.

Na službě se v plném proudu rozjelo rodinné vaření – s rodinami má služba za sebou již přípravu muffinů a pizza šneků, další vaření je čeká v průběhu následujícího měsíce – rodiny se mohou těšit na hrnkový koláč nebo nějakou výbornou pomazánku, kterou děti hravě zvládnou s pomocí svých rodičů.

V průběhu měsíce července došlo k přijetí dalších rodin do služby – nyní má služba 27 aktivních rodin, v průběhu srpna však pravděpodobně dojde k uzavření dalších smluv o poskytování služby.

V následujících několika týdnech rodiny čeká několik společných skupinových aktivit, které mají za cíl společné trávení času rodičů s dětmi a podporu vzdělávání a rozvoj dovedností dětí skrze různá zařízení – více vás budeme informovat po srpnu, kdy by měly být některé z těchto aktivit již zrealizovány. Tyto aktivity jsou stejně jako vaření financovány z projektu Oloouckého kraje.

Samozřejmě i pracovníci služby si užívají prázdniny v plném proudu a nezapomínají ani na sebe a čerpají zaslouženou dovolenou.

Bc. Vendula Novotná, PR

Jak postupovat při rozvodu manželství?

Další z cyklu rodinného práva od služby Občanská poradna a poradna pro dlužníky je tu pro vás. Když se manželství dostane do situace, kdy je nenapravitelně rozvráceno a manželé nemají zájem v něm dále setrvat, přichází na řadu rozvod.

Problematiku rozvodu opět upravuje občanský zákoník § 755 a následující:

§ 755 - Manželství může být rozvedeno, je-li soužití manželů hluboce, trvale a nenapravitelně rozvráceno.

Přesto mohou nastat situace, kdy soud manželství nerozvede, a to

- pokud by to bylo v rozporu se zájmem nezletilého dítěte. Toto ustanovení se týká „zvláštních důvodů“, ke kterým patří například invalidita dítěte, fyzické nebo psychické postižení dítěte;
- nebo se zájmem manžela, který rozvrat manželství nezavinil. Pokud by rozvodem utrpěl závažnou újmu. Opět jde např. o si-

tuaci, kdy je manžel, který rozpad manželství nezavinil invalidní, nebo se u něj projevila závažná choroba a rozvodem by byl značně poznamenán. Toto ustanovení se neuplatní, pokud spolu manželé 3 roky nežijí.

Než přistoupí manželé k rozvodu, musí nejprve upravit péči o děti, a to buď dohodou, nebo rozhodnutím soudu.

Pak mohou soud požádat o rozvod manželství. Občanský zákoník rozlišuje dva typy rozvodu, a to nesporný a sporný.

Podmínkou pro nesporný rozvod je, že manželství trvá déle než jeden rok a manželé spolu déle než šest měsíců nežijí. Manželé ke společnému návrhu na rozvod manželství připojí dohodu o úpravě svých majetkových poměrů, svého bydlení a případně výživného pro dobu po rozvodu s ověřenými podpisy.

Forma nesporného rozvodu je cestou, jak dosáhnout klidného a bezproblémového rozvodu. Soud v takovém případě nezkoumá příčinu rozpadu manželství. Podmínkou ovšem je, že manželé jsou schopni se dohodnout.

Někdy však nastávají situace, kdy je dohoda mezi manželi obtížná nebo dokonce nemožná. Pak přichází na řadu rozvod sporný. Návrh na rozvod manželství podává jeden z manželů. Soud v takovém případě zjišťuje příčiny rozvratu manželství a soud se tak může protáhnout na několik stání. Často právě u těchto jednání dochází k tzv. „praní špinavého prádla“ a manželé na sebe vytahují všechno špatné, co si v manželství udělali.

Majetek se v průběhu tohoto jednání neřeší a přichází na řadu až po rozvodu manželství. Jaké jsou možnosti vypořádání společného majetku po rozvodu, tomu se budeme věnovat v příští kapitole.

Bc. Vendula Novotná, PR

Vymáhání výživného

Občanská poradna a poradna pro dlužníky si na začátku července připravila další díl z cyklu rodinného práva. Tentokrát na téma vymáhání výživného.

Než se budeme věnovat přímo vymáhání výživného, pojďme si říct něco málo o stanovení výživného.

Výše výživného může být určena dohodou rodičů. Pokud se rodiče nedohodnou, stanoví výši výživného soud. Soud při rozhodování bere v úvahu jak potřeby a majetkové poměry dítěte, tak schopnosti, možnosti a majetkové poměry rodiče, který má výživné hradit. Zkoumá však také, zda se rodič, který má výživné hradit, bez závažného důvodu nevzdal výhodnějšího zaměstnání, popř. zda se práci nevyhýbá.

Nespolupracovat v této věci se soudem se nevyplácí, protože pokud rodič neprokáže své majetkové a příjmové poměry, stanoví soud výživné z částky pětinasobku životního minima. V současné době tedy minimálně z částky 19 300 Kč.

Ministerstvo spravedlnosti vydalo tabulku, která uvádí doporučenou výši výživného s ohledem na věk dítěte.

Věk dítěte	Výživné z čisté mzdy
0–5 let	9–13 procent
6–9 let	11–15 procent
10–14 let	14–18 procent
15–17 let	17–21 procent
18 a více let	20–24 procent

Pro základní orientaci je také možné využít některou z kalkulaček na internetu, např. www.vasevyzivne.cz/kalkulacka/

A teď už k samotnému vymáhání výživného. Nejprve je třeba upozornit na to, že rozsudek o plnění vyživovací povinnosti je předběžně vykonatelný. To znamená, že exekuce kvůli výživnému může být provedena, i když rozsudek ještě nenabyl právní moci či proti němu podal rodič odvolání. Výživné lze vymáhat, jak výkonem soudního rozhodnutí, tak exekučně prostřednictvím soudního exekutora.

U výkonu soudního rozhodnutí však musíte znát, kdo je zaměstnavatelem povinného rodiče, u jehož banky má dotýčný účet či jaký konkrétně má majetek.

V praxi se tak většinou vymáhá výživné exekučně. Exekuci nařizuje soud na návrh věřitele. Volba exekutora je tedy na Vás. Je

možné obrátit se přímo na Vámi vybraný exekutorský úřad, který s Vámi exekuční návrh sepiše. Nebo můžete návrh sepsat sami, popř. využít pomoci občanské poradny, a podat k soudu. Majetkové poměry rodiče, který má platit výživné, si exekutor zjistí sám. Rovněž zvolí způsob exekuce.

Ta může být provedena současně několika způsoby:

1. Srážkami ze mzdy a jiných příjmů
2. Příkázáním pohledávky (např. z běžného účtu, spořicího účtu, stavebního spoření apod.)
3. Prodejem movitých a nemovitých věcí
4. Pozastavením řidičského oprávnění.

Zákon stanovuje, že výživné lze vymáhat již od vzniku dluhu, tedy okamžikem, kdy výživné není uhrazeno. Žádná minimální částka není určena. Vymáhat tak, jak dlužné, tak i běžné výživné. Příští kapitolu budeme věnovat rozvodu manželství.

Více informací naleznete ve videoaktualitách z Charity Přerov.

Bc. Vendula Novotná, PR

Charita Šternberk

Charita Šternberk slaví 30 let

Charita Šternberk slaví 30 let od svého založení v roce 1991. Tento rok je rokem vzniku více Charit, nejsme tedy jedinou jubilejní Charitou. O to srdečněji vás zveme „Pojďte to s námi oslavit“.

Jednou z akcí je XV. Benefiční koncert, který pořádáme
v kostele Zvěstování panny Marie ve Šternberku
dne 25. 9. 2021
od 17.00 hodin.

Zahraje skupina Hradišťan a Jiří Pavlica.

Vstupné bude 350 Kč v předprodeji a 400 Kč na místě.

Vstupenky budete moci zakoupit na Charitě Šternberk,
Opavská 13 nebo nám o ně zavolat (724 732 839).
Kdo to k nám má blíž, budeme vděční za milé setkání s kolegy.

Pracovníci Charity Šternberk

XV. Benefiční koncert
Charity Šternberk

slavnostní koncert při příležitosti 30 let
pod záštitou starosty města Šternberka
Ing. Stanislava Orsága

25. září 2021 v 17 hodin
kostel Zvěstování Panny Marie
ve Šternberku

Hradišťan & Jiří Pavlica

Vstupné 350 Kč na místě, v předprodeji 400 Kč. Předprodej je možný na Charitě Šternberk,
Opavská 13 a Informačním centru, Horní náměstí 2 od 6. září do 24. září 2021

Charita Uherské Hradiště

25 let NZDM TULiP

V Nizkoprahovém zařízení pro děti a mládež TULiP v Uherském Hradišti jsme letos v dubnu oslavili 25. výročí vzniku naší služby. Vlastně to ale ani žádné oslavy v pravém slova smyslu nebyly. Popravdě jsme byli rádi, že jsme mohli na jaře službu jakž takž otevřít. Ani v létě to ale pořad není ono. Zpřetrhané vazby a pozastavená práce jsou na návštěvnosti klubu znát a je dost možné, že některé naše uživatele už ve službě neuvidíme. Naštěstí není na dlouhé nářky čas. I letos se nám podařilo získat podporu Zlínského kraje na základě Programu na podporu nestátních neziskových organizací v oblasti prevence rizikových typů chování (RP07-21),

díky kterému můžeme prakticky každý týden uspořádat na klubu volnočasovou nebo preventivně zaměřenou akci a nabídnout tak našim stávajícím uživatelům alternativu volnočasové náplně. A když zrovna žádnou akci nepořádáme a návštěvnost klubu není valná, vyražejí pracovníci služby do terénu, kde oslovují potenciální uživatele služby, aby bylo to další výročí založení s kým příští rok oslavit

Mgr. et BcA. Josef Kostka,
vedoucí a sociální pracovník NZDM TULiP

Charita Uherský Brod

Umělecký kovář Petr Mudrák věnoval kříž brodské Charitě

Krásný, umělecky ztvárněný kříž zdobí prostory u vchodu do Víceúčelového komunitního centra Charity Uherský Brod. „Kříž je dílem uměleckého kováře, pana Petra Mudráka, a toto dílo naší Charitě věnoval. Navíc nám zhotovil i číslo popisné a poštovní schránku,“ poznamenala Terezie Fojtíková, vedoucí brodského Víceúčelového komunitního centra.

Zhotovitel kříže podotkl, že práce na výrobě kříže mu trvala zhruba 10 hodin. „Nejsložitější bylo vytvoření lístků kolem kříže, tato část práce mi zabrala nejvíce času. Ale také příprava a zvolení nejlepšího plánu a nápadu na zhotovení kříže si vyžádalo hodně času,“ připomíná kovář Petr Mudrák z Uherského Brodu-Těšova, který dodal, že zakázky na zhotovení křížů bývají u něj ve firmě spíše ojedinělé. A proč se rozhodl kříž brodské Charitě věnovat bezplatně? „Bylo to na dobrou věc, proto moje rozhodnutí bylo v tomto ohledu jasné,“ dodal Petr Mudrák.

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising

Výroba ozdob v Domovince

Pro radost sobě o druhým.... Minulý týden pracovnice Domovinky spolu s klienty vytvářely květinové ozdoby z různobarevných látek. Tato činnost je zároveň i cvičením jemných pohybů rukou a příležitostí sdílet s druhými zajímavé zážitky ze života.

Denní stacionář Domovinka nabízí během všedních dnů od 7.00 do 15.30 pomoc a podporu klientům s Alzheimerovou chorobou, jinými typy demence a všem seniorům, kteří se doma cítí osamocení.

Více na: www.uhbrod.charita.cz/socialni-sluzby/denni-stacionare/

František Bílek,
vedoucí Domovinky

Firma HP TRONIC Zlín darovala Charitě sušičky a televizory

Charita Uherský Brod děkuje firmě HP TRONIC Zlín za sponzorský dar. Zlínská společnost v těchto dnech darovala Charitě 4 televizory a 2 sušičky prádla. Všechny darované přístroje poslouží klientům v zařízeních naší organizace. Za vstřícnost a pochopení firmě HP TRONIC Zlín ještě jednou velmi děkujeme!!

Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising

Velehrad: Brodská Charita nabídla na Dnech dobré vůle řadu služeb i expozici

Ani letos nemohla na tradiční pouti ve Velehradu chybět uherskobrodská Charita. Letos bylo velehradským tématem charitního stanu 100. výročí od jmenování patera Antonína Cyrila Stojana biskupem, a také 170. výročí od jeho narození. Charita rovněž připomněla význam sv. Ludmily a pandemii Covid-19.

Bannery s fotografiemi a texty o těchto tématech visely na stěnách charitního stanu. „Část tohoto prostoru byla letos vyhrazena DOBROVOLNÍKŮM, protože dobrovolnictví se v boji s Covid-19 zapojilo výrazným způsobem. A nemohu nevzpomenout tornádo na jižní Moravě, kde jsou dobrovolníci hybnou silou,“ připomněla Terezie Fojtíková, která zapojení brodské Charity ve Velehradu, stejně jako v předešlých letech, zajišťovala.

Bannery se zachycením zpusťovaných jihomoravských vesnic a zveřejněným číslem účtu k jejich pomoci lemovaly menší stan,

kde byla nabízena káva z Haiti – charitním humanitárním projektem.

Dobrovolnickou sekci měla na starost Mgr. Jana Haluzová – vedoucí dobrovolnického centra Stopa a Regionálního dobrovolnického centra. Děti zde měly za úkol namalovat „NADĚJI“. Dále si mohli vyrobit placku či přívěsek, což se setkalo s jejich velkým zájmem. Dětské aktivity ve stanu si pochvalovala nejen drobtina, ale také jejich rodiče.

U stanu měly tradičně stanoviště charitní zdravotní sestry, které nabízely návštěvníkům možnost nechat si změřit tlak či hodnotu cukru v těle.

„Úkolem brodské Charity bylo připravit a poté vystavit nezbytné vybavení zdravotníků a pečovatelů v době pandemie Covid-19. Přivezli jsme sebou na ukázkou například oxygenátor (koncentrator kyslíku) o který byl v době pandemie obrovský zájem,“ dodala Terezie Fojtíková.

Z důvodu stále aktuálních protiepidemiologických opatření zdravotníci Valašských klobouk nabízeli návštěvníkům možnost se nechat otestovat antigenním testem na Covid-19.

Arcidiecézní charita má také humanitární projekty a jeden z nich letos také prezentovala. Je to pomoc na Haiti. V menším stanu vedle hlavního charitního stanu pracovníci Charity nabízeli kávu z Haiti za dobrovolný příspěvek a návštěvníci si zde mohli také zrnkovou či mletou kávu z Haiti zakoupit, a tak tento humanitární projekt podpořit.

V průběhu velehradských dnů náš stan navštívilo mnoho významných hostů. Jedním z nich byl zpěvák David Deyl, který je s Charitou spojen písní „NADĚJE SE VRÁTÍ“, kterou nazpíval a podpořil vytvoření klipu tolik typického pro naši práci v době pandemie. Zpěvák David Deyl byl moc příjemný a komunikativní, veselý a vtipný, a získal si oblibu všech „charitáků“.

Vrcholem nedělního dne byl Koncert lidí dobré vůle, jehož hlavním interpretem byl právě zpěvák David Deyl a část výtěžku byla věnována obcím zasaženým tornádem.

V pondělí 5. 7. 2021 proběhla slavná mše svatá, po jejímž ukončení se pomalu letošní Velehradské dny chýlily ke konci.

Charitu Uherský Brod po oba dny prezentovaly dvě pracovnice z dobrovolnického centra a dvě zdravotní sestry. Dále pracovník kuchyně z brodské Charity tradičně připravoval a servíroval catering pro hosty a pracovníky a dva pracovníci pomáhali stavět, vybavovat a následně i balit expozici stanu.

Oleg Kapinus
pracovník pro PR a fundraising

Kurz ukázal jak pracovat s klientem s poruchou mobility

Školení pracovníků Charity na téma „Manipulace s klientem s poruchou mobility“ se uskutečnilo v úterý 13. července. Kurz se konal ve školicí místnosti Domu s pečovatelskou službou v Dolním Němčí, kde brodská Charita tyto akce pravidelně uskutečňuje. „Toto školení má naučit základům práce, polohování a dalším úkonům při manipulaci s klientem. Ale stejnou měrou má také ukázat, jak má pečující člověk při těchto úkonech šetřit své zdraví, a nenamáhat nadměrně záda a další části těla, tak, aby si sám následkem této činnosti nezpůsobil újmu na zdraví,“ vysvětlila lektorka Mgr. Lenka Petrášková.

Úterního školení se zúčastnilo celkem 15 sociálních pracovníků a pracovníků v sociálních službách. Podobný kurz absolvovali další účastníci ve dvou termínech v srpnu letošního roku.

*Oleg Kapinus,
pracovník pro PR a fundraising*

Charita Valašské Meziříčí

Práce pečovatelky těší a naplňuje

V prosinci roku 2020 do naší pečovatelské služby nastoupila nová kolegyně Lenka Petřeková. Nedávno popisovala, jak probíhá její den v této službě:

„Je brzy ráno a vcházím do rožnovského charitního domu, vystoupím až do podkroví. Vládne tu čilý ruch. Všechny kolegyně si navzájem sdělují nejdůležitější informace o klientech a předávají své zkušenosti. Navzájem si pomáhají a podporují se. V téhle atmosféře se velmi dobře pracuje. Na tabuli máme všechny rozepsané služby u klientů. Přečtu si nejnovější záznamy, nachystám si klíče od auta a od klientů, vezmu ochranné pomůcky a vyrážím.

Nejdříve přijíždím k paní Ch. Je to milá, komunikativní paní. Velmi ji trápí, že už se nedokáže o sebe postarat, a trpí velkou bolestí, hlavně kloubů a páteře. Po domě se pohybuje s pomocí chodítka. Než vejdu, zazvoním a otevírá mi syn klientky. Vzájemně se pozdravíme. Poté vcházím do pokoje a zdravím se s paní Ch. Na otázku, jak se jí dnes daří, mi odpovídá, že jí vše velmi bolí a v noci špatně spala. Slíbím jí, že po koupání, které máme dnes v plánu, ji namažu speciální mastí proti bolesti. Pomalu se přesuneme do koupelny a klientka si sedne na židli u vany. Já jsem si zatím připravila vše potřebné, od krémů přes oblečení, čistou inkontinenční pomůcku, ručníky a žínky. Pomohu klientce se svlékáním, co zvládne, si svléká sama. Používá sedačku do vany, na kterou se přesune s mou pomocí. Seřídím vodu, aby byla příjemně teplá, a umýváme nejdříve vlasy. Potom paže, hrudník, nohy a na konec intimní partie. Po řádném umytí i opláchnutí klientku osuším. Snaží se zapojovat do všech úkonů, což náležitě a nahlas oceňuji. Natru pokožku slíbeným krémem a společně oblékáme. U umyvadla si klientka vyčistí zuby a učešu jí vlasy. Ptám se jí, jestli je spokojena s účesem. Říká, že ano. Uklidím všechny věci, které jsme použily, doprovodím klientku do pokoje. Chvilí si povídáme a ona vzpomíná na svůj život. Poté se rozloučím, popřeji pěkný den a odcházím.

Nasedám znovu do auta a přejíždím k dalšímu klientovi. Je jím pan V., který je poznamenán alkoholem po fyzické i psychické stránce. Pan V. ráno sedí v obývací, žaluzie má zataženy a tak je tu šero. Pozdravím a on mi odpovídá. Ptám se, jak se mu daří,

odpovídá jako většinou : „Na h...“. Rozdělám žaluzie a otevírám okno, aby se vyvětralo. Přejdu do kuchyně a ptám se klienta, co si dá k snídani. Neodpoví a tak mu nabídnu chléb se šunkou. Kývá hlavou, že to může být. Uvařím mu čaj, kávu a na stůl dám jídlo. Popřeji mu dobrou chuť a on mi poděkuje. Na otázku „Jak vám chutná?“, odpoví „musí“. Dneska nemá náladu komunikovat, respektuji to. Dohlédnu na to, že si vzal léky. Do obývací mu připravím sklenici s tekutinami a malou svačinu. Vše, co jsem použila, si po sobě uklidím. Zavřu okno, vypnu rychlovarnou konvici ze zásuvky, rozloučím se a odcházím.

Nyní vyrážím k paní D., která je velmi špatně pohyblivá. Zastavuji u domu. Po zazvonění mi otevírá dcera klientky. Je před osmou ranní a ona už teď vypadá nervózně a unaveně. Ještě ve dveřích mi říká, že paní D. vstávala už v pět a neustále si vyžaduje její pozornost. Když vejdu do kuchyně, klientka sedí u stolu a na pozdrav mi odpovídá úsměvem. Její dcera mi pomůže s přesunem do pokoje a klientka se opírá o chodítko. Jde to velmi těžce a pomalu. Usadím ji na WC židli, kde dnes bude probíhat hygiena. Připravím si vodu a potřebné pomůcky. Řeknu paní D., že dnes budeme umývat i vlasy. Snaží se se mnou spolupracovat, předkloní hlavu a na klíně si přidržuje lavorek, do kterého stéká voda z umytých vlasů. Po umytí jí hlavu osuším, učešu a poděkuji za spolupráci. Klientka si sama omývá žínkou hrudník, břicho a ruce. Já umyji záda, podpaží a nohy. Řádně ji osuším, natru krémem a společně oblékáme. Dcera paní D. mi po požádání pomůže se vstáváním klientky a přidrží ji, abych mohla dokončit intimní hygienu. Společně pak odcházíme zpět do kuchyně. Po rozloučení s klientkou mne její dcera doprovází ke dveřím. Říká, že je pro ni péče o její maminku čím dál složitější, a že se cítí vyčerpaně. Snažím se ji vyslechnout a povzbudit, chvíli si povídáme. Komunikace s rodinami klientů je poměrně velkou součástí naší práce. Říká mi, že je velmi vděčná za naši pomoc. Děkuji, rozloučím se a odjíždím.

Znovu usedám do auta. Cestu nemám dlouhou. Dalšími mými dnešními klienty jsou manželé B. Mají mezi sebou krásný, láskyplný vztah. Zazvoním na zvonek, už v chodbě zdravím. Vždy nejdříve umývám paní B. Je usměvavá, ale úplně imobilní, nesly-

ší, jen odezírá a skoro nemluví. Což je v této době, kdy nosíme respirátory, opravdu velký problém. Klientka úžasně reaguje na pokyny rukou a tím se aktivně zapojuje do péče o svou osobu. Takto se dokáže nadzvednout a otáčet. Hygienu provádím u této klientky na WC židli. Paní se už moc nezapojuje do této činnosti, ale aspoň nadzvedává ruce a ty si i ráda namáčí do vody. Po celkové hygieně, natření a oblékání se přesune zpět do postele, kde ještě obléknu inkontinenční pomůcku. Vynesu a umyji WC židli a uklidím vše, co jsem potřebovala. Nakonec dám klientce napít. Krásně se na mne usměje. Beru to jako poděkování, jsem za to moc vděčná. Následně hlasitě jejího manžela požádám, aby si sedl na židli, že se dnes bude holit. Pan B. také hůř slyší, málo mluví a špatně chodí. Klient zrovna dochystal snídani pro svou manželku. Donese jí jídlo k posteli a ona mu poděkuje. Poté usedá na židli v kuchyni a já ho holím. Přichází zdravotní sestra vyměnit a vyčistit katetr, který má klient trvale. Jakmile je hotovo, doprovázím pana B. po schodech do patra, kde má koupelnu. Beru si s sebou potřebné věci, a protože jsou schody do patra točité a jen na užší straně je zábradlí, kterého se klient drží, celou cestu klienta jistím a říkám mu, aby nespěchal. V koupelně je sprchový kout, kde provádím celkovou hygienu. Klient je aktivní a sám se svléká a obléká. Při umývání se přidružuje a nechává se umýt. Po důkladném natření celého těla a oblékání doprovodím klienta zpět do kuchyně. Tady má postel, na kterou si

lehne, a já vysuším, zkontroluji a namažu speciálním krémem jizvu. Rozloučím se s oběma klienty a s úsměvem na tváři odcházím. Jedu zpět do svého zázemí. Nyní musím zapsat svou práci do papírových výkazů a počítače. Také si informace sdílíme ústně. To je též důležité. Být pečovatelkou je moc krásné a zároveň těžké povolání. Sdílíme s klienty a jejich rodinami nejen jejich radosti a malé pokroky, ale i smutky, bolesti, trápení a někdy i bezradnost a odcházení. Mám radost z každého malého úspěchu. Ať u klientů, tak u sebe. Tato práce mne nesmírně těší a naplňuje. Jsem velmi ráda, že jsem se pro ni rozhodla. Poslední „děkují“ patří mým skvělým vedoucím a kolegyním, které mi velmi pomáhají a přispívají dobrými radami i laskavým vedením k tomu, abych mohla odvádět kvalitní péči.“

Lenka Petřeková dokončila minulý měsíc kvalifikační kurz pro pracovníky v sociálních službách. Jsem velmi vděčná, že se stala trvalou součástí naší služby. Sociální služby totiž stojí na zaměstnancích a jsou to právě zaměstnanci, na kterém stojí úspěchy naší služby, resp. celé naší organizace. Za to všechno jim patří velký dík. Jsou naším největším kapitálem.

Marieke Petřeková,
vedoucí Pečovatelské služby Rožnov pod Radhoštěm,
Charita Valašské Meziříčí

Návštěva zástupců Nadace Komerční banky – Jistota a Factoring KB

Ve čtvrtek 15. 7. se v naší organizaci uskutečnilo milé setkání a předávka květiny coby symbolického šeku pro projekt Kompoot – prostě jiný obchod, který Nadace Jistota podpořila grantem ve výši 200 000 Kč.

Svou návštěvou nás poctila paní Ing. Klára Loudová, členka správní rady Nadace Jistota a pan Radovan Hrabovský, obchodní manažer ostravského regionálního pracoviště Factoring KB (součást Finanční skupiny KB, která z části dar financuje).

Během velmi srdečného rozhovoru jsme měli možnost přiblížit nejen provoz Kompootu a jeho návaznosti na další sociální služby, ale také jsme debatovali o mnohých tématech, která naše hosty zajímala, např. organizační struktura Charity ČR, financování organizace, osobní příběhy klientů a přínos podpory sociálních služeb v jejich životě, organizování Tříkrálové sbírky apod.

Děkujeme zástupcům Nadace Jistota a Factoring KB za osobní setkání a finanční podporu projektu.

Martina Cahlíková
FR, dárcovská podpora
Charita Valašské Meziříčí

Den v terénní službě pro lidi bez domova očima sociální pracovnice

Jmenuji se Edita Bližňáková a jsem sociální pracovnice v terénní službě Domino, která je určena pro osoby bez přístřeší a osoby v krizi. V současné době mi skončila zkušební tříměsíční doba, takže jsem oproti mým zkušeným kolegům opravdovým nováčkem. Už teď však vím, že jsem si cílovou skupinu vybrala správně a každý nový den je pro mě malé dobrodružství.

Můj den začíná ráno kolem 6. hodiny. Jsem máma 4letého chlapečka a mám doma 7 koní, s kterými se věnuji hiporehabilitaci, takže mojí ranní rutinou je nakrmit koně, odvézt synka do školky a pak vzhůru za kolegy.

Jsme malý tým 4 pracovníků. Já pracuji jen na půl úvazku, a to v Rožnově pod Radhoštěm a ve Valašském Meziříčí. Dny v týdnu, kdy docházím do zaměstnání, jsou po předchozí domluvě s vedoucím zpravidla pondělky, úterky a středy. Pondělí a středa jsou úřední hodiny a často je třeba pomoci našim klientům s doprovodem

na úřad, v úterý jezdím do Rožnova pod Radhoštěm, kde z centra materiální pomoci dovážím potraviny nebo také oblečení a pracuji s tamějšími klienty.

Vybrala jsem si jeden den ve Valašském Meziříčí, je to mé rodné město a za tu krátkou dobu, co jsem zde ve službě, se tu cítím jako ryba ve vodě.

Přijíždím do kanceláře na Zámecké ulici v 8 hodin, tedy později než kolegové. Kolega Valentýn má už tou dobou za sebou krátkou procházku městem a vedoucí Jarda kontakt s klienty v kanceláři, kteří vědí, že je naše kancelář zároveň kontaktní místo a často nás v ní vyhledávají. Kolegové mě hned ráno informují, co je nového. Velmi často za den nebo dva, kdy nejsem v práci, se situace klienta zcela změní. Často v tom hraje roli alkohol, problémy s ostatními lidmi, kteří žijí ulici, nebo i zdraví. Poté nastupujeme s naší pomocí. Po vzájemném předání novinek si v týmu rozdáváme úkoly, kdo

kam vyrazí na depistáž, nebo který klient má zakázku na naši službu a potřebuje nás. Já jsem dnes dostala za úkol najít klienta, který má termín schůzky na úřadu práce kvůli dávkám hmotné nouze. Je to vždy na začátku měsíce a klient, kterému dneska nabídnu svou pomoc, je starší pán, který žije dlouhé roky na ulici. I když ho motivujeme, nabízíme návazné služby nočního a denního centra, spává spíše venku. Často v tom hraje roli pití alkoholu. Víím, kde ho najdu, většinou pobývá v jednom parčíku. Vyrazím za ním a jdu „na jistotu“. Oslovuji ho s tím, že by bylo vhodné jít na denní centrum provést hygienu. Často nechce, i když už trpí inkontinencí, ale vyřízení dávek je pro něj motivací. Prosí, zda bych ho doprovodila, trpí Parkinsonovou chorobou a v kombinaci se závislostí na alkohol je jeho mobilita zhoršená. Společně jdeme na denní centrum, pán provede hygienu, ale bohužel někdy je to nemožné kvůli jeho stavu. Tolerance na denním centru je totiž 0,8 promile a někdy je to sázka do loterie. loterie, zda se povede tuto hodnotu nepřekročit. Vysvětluji mu, že si musí vzít občanský průkaz, vyzvedáváme dokumenty z denního centra a vyrazíme na úřad práce. Tento klient je za doprovod vděčný, má sníženou orientaci a příjem dávek je jeho jediným příjmem. Na úřadu se představuji jako jeho doprovod, sociální pracovníce jsou rády, klientovi pomáhám dovysvětlit pokyny od

paní za přepážkou. Odcházíme s termínem příští návštěvy, který si mám na přání klienta poznamenat. S pánem se loučím a vyrazím do ulic. Procházím tajné úkryty, o které se se mnou kolegové podělili, jako častá útočiště našich klientů. Myslím, že běžný občan našeho města ani netuší, kde všude se dokáží zabydlet.

Narážím na skupinku spících lidí, v místě, kterému pracovně říkáme mezi kolegy „v dře“. Představuji se a vysvětluji jim, kdo jsme a co jim můžeme nabídnout, předávám vizitku a odcházím dál. Má práce je nádherná, procházím se, pozoruji lidi, všímám si míst, kde je více odpadků a nabízelo by se, že tady zrovna dneska v noci mohl někdo spát.

Přicházím zpět do kanceláře, tady si opět s kolegy předáme naše dnešní zážitky a zapisujeme do programu Web Carol naši práci s jednotlivými klienty. Do kanceláře pak přichází ještě několik klientů, jeden potřebuje materiální pomoc, další se jdou jen ukázat a pozdravit, nebo svěřit se svým trápením.

A takové dny jsou u nás, v Terénní službě Domino.

**Edita Bližňáková, Dis.,
sociální pracovníce Terénní služby Domino,
Charita Valašské Meziříčí**

Svatojakubské putování pracovníků Charity Valašské Meziříčí

Přiblížilo se datum 25. července. Den, kdy slavíme svátek sv. Jakuba, patrona všech poutníků. A tak jako každý rok, jsme se i letos vydali na naši svatojakubskou pout, kterou jsme obětovali za všechny nemocné a zemřelé pracovníky i klienty Charity Valašské Meziříčí.

Startovním místem byl kostel Nanebevzetí Panny Marie ve Valašském Meziříčí, kde jsme se zúčastnili ranní mše svaté, při které nám otec Slavomír Ordoš udělil požehnání na cestu. Nic nám nebránilo vyrazit. Počasí přálo a kilometry ubíhaly jedna radost. S několika zastávkami, po 22 km, jsme kolem čtvrté hodiny odpolední dorazili na Troják, kde jsme měli zajištěný nocleh. Zbytek dne vyplnil každý, jak chtěl. Někteří si povídali, odpočívali, někteří si zahráli minigolf. Spát se šlo docela brzy, protože další den nás čekala konečná fáze naší pouti. Ráno jsme vyrazili v sedm hodin, abychom pohodlně došli k cíli na mši na Sv. Hostýnu, která začínala v 11.15 hod. Spolu s námi dorazili také ostatní pracovníci a klienti Charity, kteří zvolili jinou variantu putování. Velkou skupinu poutníků tvořily klientky a pracovníce Denního stacionáře Radost, které se k naší výpravě přidaly u baziliky na Sv. Hostýně. Všichni jsme pak společně prožili mši svatou. Tady, na Sv. Hostýně, na konci našeho putování, jsme všichni mohli odevzdat své díky, touhy, prosby, bolesti i radosti.

Děkuji všem, kteří se zúčastnili, stejně tak i panu řediteli za jeho podporu.

**Kateřina Kolajová,
pastorační asistentka,
Charita Valašské Meziříčí**

Charita Zlín

O prázdninách už veřejnost netestujeme

Antigenní testování pro veřejnost zahájila zlínská Charita na sklonku března tohoto roku. Reagovala tak na přetrvávající šíření viru SARS-CoV-2 v zemi a také na požadavky místních obyvatel. Devětadvacetkrát se otevřely dveře prosklené terasy Zlínského klubu 204 pro zájemce o provedení testu kvalifikovanou pracovníci - všeobecnou zdravotní sestrou zlínské charitní ošetrovatelské služby. Na konci června se dveře zavřely, aby zde byl dán prostor jiným aktivitám.

Poděkování za důvěru statutárnímu městu Zlín (zájemci pro ambulanci, Zlínský klub 204, březen – červen 2020), Zlínskému

kraji (Rozhodnutí o udělení povolení k poskytování preventivní péče mimo zdravotnické zařízení), Krajské hygienické stanici Zlínského kraje (Závazné stanovisko k poskytování preventivní péče mimo zdravotnické zařízení - POC antigenní testování na přítomnost antigenu viru SARS-CoV-2). Poděkování těm, kteří si pro testování zvolili charitní tým.

**Ing. Pavla Romaňáková,
projektová manažerka**

Pandemie. Stav, který nikdo doposud nezažil. Výroční zpráva Charity Zlín 2020

Hlavní náplní naší práce je pomoc potřebným. Jako každá jiná práce má i ta naše různá úskalí. Nejde jenom o věčný nedostatek financí a malé ohodnocení naší práce, ale často máme problémy se zajištěním kvalifikovaných spolupracovníků, kteří odvedou nejen kvalitní službu, ale jsou ochotni jako nadhodnotu přinést trochu světla do mnohdy nelehké situace uživatelů našich služeb. I za „normální“ situace vyžaduje naše práce velké úsilí. Zažíváme však situaci, kterou stěží můžeme nazvat „normální“...

Stačí velmi málo k tomu, aby epidemie změnila život nejen nám, ale i našemu okolí. Kvalita každého kolektivu se pozná nejlépe, když se dostane pod tlak. Je pravdou, že toho tlaku bylo občas až příliš, ale co jsme při něm zjistili o sobě a o svém okolí? Naše práce je potřebná bez ohledu na to, jestli je kolem nás nějaká krize, nebo ne. Spíš vidíme, že v krizi je potřebných více. A jak to zvládneme my? Je potřeba se hluboce poklonit před prací všech, kteří museli nahradit práci těch, kteří nemohli pracovat. Museli jsme přijmout organizační opatření, která snižovala riziko nákazy, ale na druhé straně byla komplikací při samotné práci.

Pokud to shrnu, zažíváme velmi těžké období. Musím poděkovat všem spolupracovníkům za to, že jsme schopni i v této situaci plnit to základní – pomáhat potřebným

Děkuji všem, kteří věnují pozornost příběhům v naší výroční zprávě.

Vlastimil Vajd'ák, ředitel

Báseň ze zadní obálky VZ 2020

Cesty osudu

Eva Danielová

*Úsměvy, které jsme znali,
se rozplynou v čase.*

*Jiné je nahradí. Budou tu zase.
Jak čistá světnička s dveřmi dokořán
do vlídného tepla kdo bude zván
na staré přátele nevzpomene.*

*Jak všechno podivně
věčný osud spráždá.
Co člověk rád má, pomine
a ani to příliš nepostrádá.*

*Život každého z nás překvapí,
je někdy zloděj, jindy dárce,
skoupý i štědrý i dobrý i zlý,
upřímný přítel a falešný rádce.*

-o-

VZ také na webu:

www.zlin.charita.cz

/charita-zlin/vyrocní-zpravy/

Domovinka. Jakkpak bylo u nás v červenci ...

Zlínský Park Komenského je skutečně nádherný. Stinný a rozkvetlý

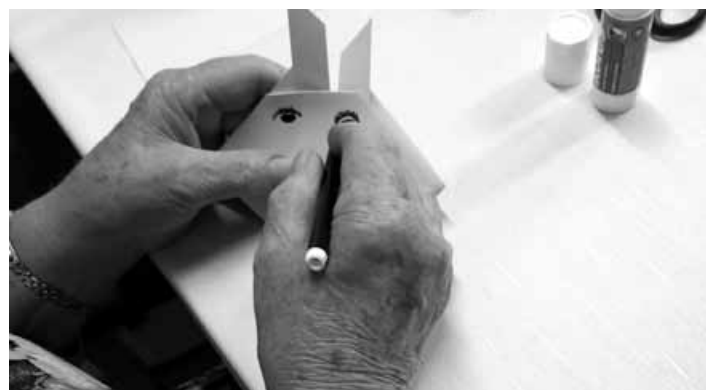
Nezajít do parku Komenského se prostě nedá. Je nádherný! I když naši uživatelé zvládnout ujít jen velmi krátkou vzdálenost – tak to prostě ve stáří je, tak pár kroků od auta nebo s pomocí invalidního vozíku a jiných kompenzačních pomůcek a s pomocí pečovate-

lek se krátká návštěva parku zvládnout podaří. Naši uživatelé byli velmi rádi, že mohli na vlastní oči vidět všechnu rozkvetlou krásu a kdo chtěl, mohl si dát na osvěžení výbornou zmrzlinu.

Origami = japonské umění skládání rozličných motivů z papíru

Z papíru se dají tvořit věci a někdy si ani nemyslíme, co se dá zvládnout. A jaká je potom radost z hotových výrobků. Motoriku můžeme procvičovat jakkoliv.

Domovinka - centrum denních služeb pro seniory Charity Zlín, finanční podpora 2021: Program pro poskytování finanční podpory z rozpočtu Zlínského kraje k zajištění dostupnosti sociálních služeb na území Zlínského kraje pro rok 2021 a Program pro poskytování finanční podpory z rozpočtu Zlínského kraje k zajištění priorit sociálních služeb na území Zlínského kraje pro období 2020–2022 (r. 2021), statutární město Zlín a dárce.

Bc. Michaela Blahová, vedoucí služby

HUMANITÁRNÍ POMOC

Letní výstava o Haiti v Kostele Panny Marie Sněžné v Olomouci

VŠECHNY BARVY NADĚJE

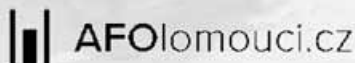
aneb jak Haiti (ne)přichází o školáky

Výstava fotografií Jiřího Pasze

20. 7.—15. 9. 2021

Kostel Panny Marie Sněžné
Denisova, Olomouc
(naproti Muzeu umění Olomouc)

Vstupné zdarma

V Kostele Panny Marie Sněžné na Denisově ulici v Olomouci bylo možné od 13. července do 15. září 2021 shlédnout výstavu fotografií VŠECHNY BARVY NADĚJE aneb jak Haiti (ne)přichází o školáky.

Výstava zobrazuje osudy dětí i dospělých z nejhudšího státu západní polokoule, kterou lze jeho rozvojem přirovnat k africkému regionu. Haiti je známo zejména ničivým zemětřesením v roce

2010, i tím letošním, hurikánem Matthew v roce 2016. Nicméně ani nyní, v období koronavirové pandemie, na tom není o mnoho lépe. Lidé jsou zde však šťastní, váží si rodiny a zdraví, a berou vše se stoickým klidem. „Perla Karibiku“ tak září dál a směs barev i vůní na vás dýchne z fotografií Jiřího Pasze.

Lada Matyášová, Arcidiecézní charita Olomouc

Na jihu Haiti proběhla série zemětřesení

V sobotu 14. srpna 2021 v 8:29 ráno došlo v departmentu Nippes na jihovýchodě Haiti k sérii ničivých zemětřesení o síle 7 ° Richterovy stupnice. Sto třicet tisíc domů bylo poničeno, prozatímní počet mrtvých se odhaduje na dva tisíce a zraněných na dvanáct tisíc. Do země k tomuto datu dorazila první zahraniční pomoc. Zraněným na místě začali ihned pomáhat členové místní Caritas Haiti. Masivní pomoc pro Haiti chystá mezinárodní organizace Caritas Internationalis, jejímž členem je také Charita Česká republika. Chybí však léky i zdravotnický personál.

Lokální nemocnice, zejména ta v Les Cayes, jsou zahlceny příchodem velkého počtu zraněných. V oblasti zemětřesení bylo nasazeno 253 kubánských lékařů, kteří ošetřují zraněné. Lékaři z nemocnice státní lékařské univerzity (Haitian State University Hospital) jsou na cestě na jih.

Podle Geologické služby Spojených států bylo zemětřesení klasifikováno červeným stupněm z hlediska počtu obětí, což znamená, že si Haiti může vyžádat mezinárodní pomoc. Tu nabídlo již několik států – USA, Dominikánská republika, Kanada, Španělsko, Chile, Peru, Mexiko,

Premiér Haiti, Ariel Henry, vyzval Haitňany k podpoře a klidu: „Vyzývám všechny Haitňany k solidaritě a odhodlání, abychom společně čelili této dramatické situaci, kterou v současné době zažíváme. Vyjadřuji soustrast rodičům obětí tohoto silného zemětřesení, které si vyžádalo několik lidských i materiálních ztrát v několika geografických departementech země.“

V různých částech území státu byly zaznamenány potíže s telefonickým spojením, které je způsobeno přetížením, jenž vzniklo v důsledku paniky po zemětřesení. S našimi partnery v Roche-aux-Bateaux se nám proto zatím nedaří spojit. Doufáme však, že jsou adoptivní děti v pořádku.

Veřejná sbírka

Charita Česká republika vyhlásila veřejnou sbírku Charita pro Haiti na pomoc strádajícím obyvatelům Haiti:

číslo účtu 55660022/0800

variabilní symbol 179

Příspěvek je možné také zasláním dárcovské SMS:

na číslo 87 777

DMS CHARITASVET 30

DMS CHARITASVET 60

DMS CHARITASVET 90

„Výtěžek sbírky pomůže lidem, kteří během několika vteřin přišli o střechu nad hlavou. V první fázi půjde o zajištění potravin, pitné vody, léků a provizorního bydlení. Poté přijde na řadu obnova domů,“ říká Martin Zamazal, manažer pro krizové události Charity Česká republika.

Lada Matyášová, ACHO